خبرها

سودجویی و فساد در صنعت نفت عراق

بی بی سی: یک گزارش رسمی نشان می دهد که صنعت نفت عراق را دو مشکل فلج کرده است: «حملات شورشیان به تاسیسات نفتی از یک سو، دزدی و فساد از سوی دیگر.» «علی علاق» سرپرست هیات رسمی تحقیقات وزارت نفت عراق در گزارش خود می گوید که سرقت و فساد بزرگترین آفت اقتصاد عراق است. او به دولتمردان عراقی توصیه می کند که در نگهبانی از تاسیسات زیربنایی مانند لوله های نفت بکوشند و با کارمندان فاسد مبارزه کنند. عراق دارای سومین ذخایر نفت دنیا است و درآمد آن باید به مصرف بازسازی کشور برسد. علاق تخمین می زند که در سال گذشته بیش از چهار میلیارد دلار فرآورده های نفتی از راه قاچاق به خارج کشور صادر شده است. افراد سودجو مستقیماً از لوله های نفت خام دزدی کرده اند. او با تاسف می گوید: «ما میلیاردها دلار ضرر کرده ایم.» به گفته او تاکنون تنها ۳۰ تا ۳۵ درصد آسیب های وارد آمده، برطرف شده است.

جنگ با ترور به شیوه عربستان

مسئولان امنیتی انگلیس شیوه های جدید عربستان را در راستای مبارزه با تروریسم بررسی می کنند. به گزارش روزنامه دیلی تلگراف کارشناسان انگلیسی شیوه عربستان درخصوص مبارزه با تروریسم و استفاده از امامان مساجد برای اصلاح افکار فعالان گروه های تروریستی و گروه های تندرو را بهترین شیوه مبارزه با تروریسم می دانند. در ادامه این گزارش عنوان شده است از میان لیست مظنونان در عربستان که در برگیرنده ۳۶ مظنون به تروریسم بود، تنها چهار تن باقی مانده اند و بقیه یا کشته شده اند و یا دستگیر شده اند یا اینکه به خارج فرار کرده اند. براساس این گزارش مسئولان عربستان حدود هزار تن از رهبران تندرو را اخراج کرده اند. عربستان به طور گسترده به تلاش های خود در زمینه پیشرفت تکنولوژی امنیتی به ویژه با تاسیس بخشی برای آموزش بیشتر نیروهای امنیتی در ریاض ادامه می دهد. براساس این شیوه در عربستان ۱۰۰ امام جماعت و شخصیت دینی و روانشناسی در اصلاح تفکر تندرویان مشارکت می کنند. در این طرح جدید عربستان افراد دستگیر شده از خدمات و امکانات بهتری برخوردار هستند و دولت به آنها آزادی عمل و فرصت جبران کردن را می دهد. روزنامه دیلی تلگراف به نقل از جک استراو وزیر خارجه انگلیس نوشت: «عربستانی ها تلاش زیادی برای رویارویی با تروریسم و بررسی علل آن می کنند.» براساس این گزارش مقامات عربستان موفق شده اند طرز تفکر تقریباً ۴۰۰ تن از ۷۰۰ تندرو دستگیر شده را تغییر دهند و به دنبال آن آنها را آزاد کنند. در این گزارش آمده است: مسئولان امنیتی برجسته انگلیس از جمله رئیس سازمان اطلاعات داخلی انگلیس با هدف آشنایی بیشتر با روش عربستان و پیاده کردن چنین روشی در انگلیس به عربستان سفر کرده اند، چون عربستان از معدود کشورهایی است که در مبارزه با تروریسم موفق بوده است.

دستگیری سخنگوی گروه ابوسیاف

نیروهای امنیتی فیلیپین مدعی شدند یک عضو گروه ابوسیاف را که گفته می شود با القاعده مرتبط است دستگیر کردند. به گزارش «سان استار» این فرد که «شریع امیرالدین» نام دارد معروف به «ابوعمر» بوده و احتمالاً در عملیات متعدد بمب گذاری و آدم ربایی در این کشور دخالت داشته است. «ادگاردو گیدیا» فرمانده نیروهای ضدتروریستی منطقه با اعلام خبر دستگیری امیرالدین گفت که وی به پلیس تحویل شده است. براساس این گزارش بعد از دستگیری امیرالدین مشخص شد که وی همان «ابوعمر» سخنگوی معروف گروه ابوسیاف است. به گزارش ارتش ابوعمر همچنین در جریان عملیات آدم ربایی و گروگانگیری سال ۲۰۰۱ در جزیره مرکزی فیلیپین شرکت داشته است.

مائوئیست های نپال راضی نمی شوند

ایسنا: شورشیان مائوئیست نپال پس از اینکه احزاب سیاسی مخالف کشور را به خاطر پذیرش پیشنهاد پادشاه مبنی بر برپایی مجدد مجلس به خیانت متهم کردند دیروز محاصره بزرگراه های کلیدی این کشور را تشدید کردند. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس شورشیان مائوئیست نپال از تظاهرات سه هفته ای دموکراسی خواهی احزاب مخالف نپال علیه دیکتاتوری سلطنتی شاه گیانندرا حمایت کرده بودند، اما احزاب مخالف در پی موافقت پادشاه به بازگرداندن قدرت به مقامات منتخب و عذرخواهی وی به خاطر کشته شدن ۱۵ تن توسط نیروهای امنیتی تظاهرات گسترده روز سه شنبه را لغو کردند. شورشیان این اقدام را خیانت از سوی اتحاد هفت حزب اصلی سیاسی کشور نامیدند و بزرگراه کلیدی کشور بین کاتماندو پایتخت و شهر توریستی پخارا را مسدود کردند. از سوی دیگر رهبر اصلی ترین حزب اپوزیسیون نپال که به عنوان رئیس دولت موقت آینده این کشور معرفی شده است می گوید توافق دولت با مائوئیست ها را که به ویژه بر لزوم تشکیل مجلس موسسان صحه گذارده است محترم خواهد شمرد. به گزارش بی بی سی «جی پی کویرالا» در گفت وگو با مطبوعات نپال تاکید کرد که مبنای کار وی در دولت جدید براساس «نقشه راه» و توافقنامه دولت با مائوئیست ها خواهد بود.

۲۰ سال پس از چرنوبیل

گروه بین الملل: روز گذشته بیستمین سالگرد بزرگترین فاجعه هسته ای شهری بود، فاجعه ای که تاثیر آن هنوز هم بر میلیون ها انسان ادامه دارد. در سالگرد این حادثه، مردم اوکراین مراسمی را با شرکت مقامات بلندپایه کشور برگزار کردند. در ساعت یک و ۲۳ دقیقه بامداد به وقت محلی یعنی درست ۲۰ سال پس از انفجار سال ۱۹۸۶ میلادی، زنگ کلیساهای اوکراین به صدا درآمدند. همزمان مردم سرتاسر اوکراین نیز به نشانه ادای احترام برای قربانیان نیروگاه هسته ای چرنوبیل، واقع در نزدیکی شهر پریفیات در شمال اوکراین و نزدیکی مرز این کشور با بلاروس یک دقیقه سکوت کردند و سپس هزاران نفر با در دست گرفتن شاخه های گل میخک سرخ در نقاط مختلف کشور شمع روشن کردند. ویکتور یوشچنکو رئیس جمهور اوکراین نیز به همین مناسبت در یکی از کلیساهای کی یف، پایتخت این کشور، در مراسم بزرگداشت شرکت کرد و سپس راهی چرنوبیل شد تا ضمن بازدید از این کارخانه با خانواده های قربانیان و بازماندگان حادثه دیدار کند. جلسه دیروز مجلس اوکراین نیز منحصراً به بحث و بررسی پیرامون این حادثه اختصاص داشت.

بلاروس کشور همسایه اوکراین نیز شاهد اعتراض گسترده گروه های مردمی بود که در اعتراض به اقدامات دولت برای ایجاد واحدهای مسکونی در منطقه آلوده به مواد رادیواکتیو حومه نیروگاه چرنوبیل دست به تظاهرات زده بودند. انفجار در نیروگاه چرنوبیل پرتلفات ترین حادثه از این نوع در تاریخ استفاده از نیروگاه های هسته ای است و انتظار می رود خسارات جانی و زیست محیطی آن همچنان برای چندین نسل باقی باشد. هم اکنون تمامی تاسیسات چرنوبیل با لایه ضخیمی از بتون پوشیده شده است و مناطق واقع در ۳۰ کیلومتری آن منطقه آلوده و غیرقابل سکونت به شمار می رود. طبق آمارهای رسمی تاکنون حدود ۹ هزار نفر بر اثر ابتلا به سرطان ناشی از آلودگی به گازهای سمی این حادثه جان خود را از دست داده اند. اما هفته گذشته سازمان صلح سبز آماری منتشر کرد که براساس آن ۹۳ هزار نفر بر اثر استنشاق گازهای سمی و یا استفاده از آب و غذای آلوده به مواد رادیواکتیو مبتلا به سرطان شده و جان خود را از دست داده اند. همچنین آمار ابتلا به سایر بیماری های ناشی از آلودگی به گازهای سمی به ۲۰۰ هزار نفر رسیده است.

■ ماجرا از کجا شروع شد

روز ۲۶ آوریل سال ۱۹۸۶ حادثه چرنوبیل به دلیل وقوع در پشت «پرده آهنین» و پنهان کاری مقامات شوروی سابق به نگرانی های بسیاری دامن زد. انفجار در یکی از ۴ رآکتور مجتمع هسته ای چرنوبیل روی داد و دو روز پس از آن حادثه، ذرات رادیواکتیو حتی در سوئد هم کشف شد. ولی مقامات شوروی سابق از قبول اینکه یک حادثه غیرعادی اتمی در کشور روی داده است خودداری می کردند. مقامات سوئدی گفتند که درصدد اعلام خطر رسمی به مقامات آژانس بین المللی انرژی اتمی هستند و به همین دلیل مسکو ناگزیر بیانیه ای رسمی و پنج خطی صادر کرد که به این شرح است: «حادثه ای در مجتمع هسته ای چرنوبیل اتفاق افتاده است. یکی از رآکتورهای اتمی صدمه دیده است. اقدامات لازم برای از بین بردن اثرات حادثه انجام شده و به قربانیان حادثه کمک شده است و یک کمیسیون دولتی نیز تعیین شده است.»

ولی واقعیت این بود که واژه «صدمه» نمی توانست وخامت این حادثه را که در آن هسته مرکزی رآکتور ذوب شده بود و قسمت گرافیت آن در آتش می سوخت و ستون مواد رادیواکتیو آن هزاران متر به آسمان می رفت به طور کامل توصیف کند. بیانیه رسمی مقامات شوروی سابق تنها برای تعداد کمی از افراد در خارج این کشور قابل استناد بود و این در حالی بود که مردم شوروی که بیش از همه در معرض تشعشعات اتمی بودند، هیچ چیزی از این حادثه نمی دانستند.

دو هفته پس از این ماجرا، تشعشعات هسته ای به مقدار زیادی فروکش کرد و تازه در این زمان بود که یوگنی ولیکوف فیزیکدان اتمی و یکی از مقامات شوروی سابق به تشریح ابعاد این فاجعه پرداخت. ولیکوف گفت: «تا به حال احتمال وقوع واقعه ای فاجعه آمیز وجود داشت، مقدار زیادی از سوخت هسته ای و گرافیت در رآکتور در حالت افروختگی قرار داشت.» عدم آگاهی مردم روسیه و عملکرد دیرهنگام دولت موجب شد که ۳۶ ساعت پس از وقوع حادثه تنها ۴۹ هزار نفر از پریفیات تخلیه شوند. در سال ۱۹۸۶ تعداد کل افراد تخلیه شده از شعاع ۳۰ کیلومتری رآکتور به ۱۱۶ هزار نفر رسید و در سال های بعد حدود ۲۲۰ هزار نفر از منطقه تخلیه شده بودند. این در حالی است که تعداد افراد ساکن در مناطق آلوده شده در بلاروس، روسیه و اوکراین بین ۵ تا ۸ میلیون نفر بود. مردم ساکن در پریفیات، شهری که برای سکونت کارکنان چرنوبیل و خانواده هایشان در دو کیلومتری نیروگاه ساخته شده بود همچنان به زندگی عادی خود ادامه می دادند. طبق آمار رسمی ۱۶ مراسم ازدواج در آن روز برگزار شد و افراد زیادی نیز برای گردش در هوای بهاری خانه های خود را ترک کرده بودند. شهر پریفیات اولین بار ۳۶ ساعت پس از حادثه تخلیه شد و تخلیه روستاهای اطراف نیز هفته ها طول کشید. در پایتخت اوکراین نیز ۵ روز پس از حادثه مردم بی خبر از اینکه در معرض خطر تشعشعات قرار دارند شروع به برگزاری مراسم رژه ماه مه کردند. پنهان کاری های مقامات روس موجب شده بود که ماهواره های جاسوسی آمریکا که چرنوبیل را زیرنظر داشتند تنها منبع اطلاعاتی در خارج از شوروی باشند. طبق اعلام این منبع، میزان تلفات حدود ۲ هزار نفر گزارش شده بود. کل کارکنان مجتمع حدود ۴ هزار نفر بودند. مقامات آمریکایی و نیز شبکه تلویزیونی آمریکایی سی بی اس نیز خبر دادند که رآکتور دیگری در معرض خطر قرار گرفته است. البته این موضوع حقیقت نداشت چرا که امدادگران در روز اول سانحه از گسترش آتش به سومین رآکتور جلوگیری کرده بودند. کارشناسان از احتمال افزایش سطح تشعشعات هسته ای نگران بودند. همچنین ممکن بود هسته مرکزی ذوب شده، قسمت پایه رآکتور را هم ذوب کند یا بخش پایه رآکتور فرو ریزد و در نتیجه تماس هسته ذوب شده یا مخزن آبی که در بخش پایین رآکتور قرار داشت انفجار دیگری صورت پذیرد. به نظر می رسید انفجار دوم قوی تر از انفجار اول باشد و هسته مرکزی ذوب شده به سطح زمین برسد و در نتیجه منابع آب زیرزمینی شهر کی یف آلوده شود. به همین دلیل به رغم تشعشعات اتمی، گروهی از امدادگران به محل حادثه رفتند تا از آتش سوزی با آب و نیتروژن مایع جلوگیری کند. با کمک هلیکوپتر نیز شن و برگ خشک روی رآکتور ریخته شد. عده ای در مخزن آب پایین رآکتور شنا کردند و دریچه تخلیه آب را باز کردند و سپس سطح بیرونی رآکتور با بتون و فولادپوشانده شد. خوشبختانه هیچ انفجار دیگری صورت نگرفت، اما مسئولان ارشد چرنوبیل به خاطر تخطی از اصول ایمنی مقصر شناخته شده و زندانی شدند. هم اکنون که ۲۰ سال از این حادثه می گذرد کارشناسان اعلام کرده اند مشکل اصلی که به حادثه چرنوبیل منتهی شد طرح معیوب رآکتور بوده است. میخائیل گورباچف رهبر شوروی ۱۷ روز بعد از طریق تلویزیون به توضیح در مورد این حادثه پرداخت و نیروگاه را به دلیل سهل انگاری در استفاده از رآکتور اتمی مقصر شناخت. وی هم اکنون که ۲۰ سال از این ماجرا می گذرد دوباره به اظهارنظر پرداخته و این حادثه را عامل مهمی در فروپاشی شوروی سابق دانسته است. وی اعتراف می کند که تاثیر چرنوبیل بر فروپاشی شوروی بسیار بیشتر از پروستریکا بود و ۵ سال قبل از فروپاشی شوروی، مقدمات آن را فراهم کرد. چرا که مردم و به خصوص آلوده شدگان و به ویژه کودکان به دلیل نداشتن اطلاعات و امکانات از دولت حاکم متنفر شده بودند.

در حال حاضر در روسیه ۱۱ رآکتور از این نوع در دست استفاده هستند و نقطه ضعف آنها هم نداشتن سرپوش ایمنی در سقف رآکتور است.

تحریم بین المللی چهار ناقض حقوق بشر در دارفور

گروه بین الملل: شورای امنیت تحریم هایی را علیه چهار فرد متهم به زیر پا گذاشتن حقوق بشر در دارفور اعمال کرد.

به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس چین و روسیه در ابتدا با اعمال این تحریم ها مخالف بودند اما تصمیم گرفتند رای ممتنع بدهند. این چهار تن به کمک و سازماندهی کشتارها، تجاوز به عنف و نقض های حقوق بشر دیگر در دارفور متهم شدند. جان بولتون نماینده آمریکا در سازمان ملل اعلام کرد: این قطعنامه نشان می دهد شورای امنیت در تلاش هایش برای بازگرداندن صلح و امنیت در این منطقه جدی است. متاسفم که این رای گیری به اتفاق آرا نبود اما فکر نمی کنم این امر شورای امنیت را از انجام مسئولیت هایش بازدارد. شورای امنیت برای اولین بار این تحریم ها را که در ماه مارس ۲۰۰۵ تصویب شده بود، اعمال کرد که شامل مسدود شدن اموال و منع مسافرت برای افرادی است که مخالف با تلاش های صلح و همچنین ناقض قوانین حقوق بشر هستند. چین و روسیه از این امر بیم دارند که این تحریم ها مذاکرات صلح در دارفور را پیچیده کند. دیپلمات ها اعلام کردند، آنها پس از حمایت اتحادیه آفریقا از این تحریم ها مخالفت های شان را کنار گذاشتند. در بیانیه شورای امنیت از تمام طرف ها خواسته شد تا تمام طرف ها پیشرفت های سریعی را در توافقنامه صلح دارفور بیابند. بولتون اعلام کرد آمریکا به دنبال تحریم های بیشتر بود، ایده ای که از سوی انگلیس مردود شد.

در همین حال، معاون نماینده روسیه در سازمان ملل اعلام کرد: از نقطه نظر ما تصویب این قطعنامه اثر منفی بر دورنمای توافقنامه صلح دارد. خارطوم (دولت مرکزی سودان) به آزاد گذاشتن گروه های شبه نظامی قبیله نشین عرب تبار موسوم به گروه جنجاوید جهت ارتکاب جنایات، تجاوز به عنف و سایر جرایمشان متهم شده ولی سودان این اتهامات را رد کرده است. بر اثر خشونت ها در دارفور سودان تاکنون حدود ۱۸۰ هزار تن کشته و دو میلیون تن دیگر بی خانمان و آواره شده اند. براساس پیش نویس قطعنامه شورای امنیت اسامی چهار سودانی مشمول اعمال تحریم به قرار زیر است:

– جعفر محمد الحسن: فرمانده سابق نیروی هوایی سودان در منطقه غربی این کشور. دیپلمات های شورای امنیت سازمان ملل می گویند محمد الحسن عملیات هایی را میان نیروهای دولتی و گروه جنجاوید که به حملات متعدد علیه سکنه روستاهای غیرعرب نشین انجامید، سازمان دهی کرده است.

– شیخ موسی هلال: رئیس قبیله جلول و رهبر جنجاویدها که به صدور مجوزهایی برای ارتکاب بدترین فجایع در سودان از قبیل تجاوز جنسی، دزدی و سوزاندن روستاهای متعدد متهم شده است. دیپلمات ها معتقدند این اعمال شنیع تحت امر وی صورت پذیرفته است.

– آدام یاکوب شانت: وی از فرماندهان ارتش شورشیان آزادیبخش سودان به شمار می آید. دیپلمات های شورای امنیت اظهار داشته اند که یاکوب شانت معاهده آتش بس مربوط به ژوئیه سال ۲۰۰۵ را با صدور فرمانش به سربازان ارتش شورشیان آزادیبخش جهت حمله به نیروهای دولت در دارفور زیرپا گذاشت.

– گابریل عبدالکریم بدری: از فرماندهان شورشیان جنبش ملی برای اصلاحات و توسعه است. دیپلمات ها وی را به آدم ربایی اعضای هیات صلح بانی اتحادیه آفریقا در دارفور به سال ۲۰۰۵ متهم کرده اند.

مجری فاکس نیوز سخنگوی کاخ سفید شد

گروه بین الملل: یک هفته پس از استعفای «اسکات مک کللان» سخنگوی مطبوعاتی کاخ سفید، «تونی اسنو» مجری شبکه رادیویی فاکس نیوز که از کارشناسان سیاسی بسیار نزدیک به محافظه کاران محسوب می شود، جانشین او شد. اسنو زمان ریاست جمهوری بوش پدر وظیفه تنظیم متن سخنرانی های او را به عهده داشت. روزنامه واشینگتن پست گزارش داد او پس از آنکه مقامات عالی کاخ سفید تضمین کردند که نقشی بیش از سخنگو را برایش در نظر گرفته اند و وعده دادند که در کابینه بوش حضور فعالی داشته باشد، حاضر به پذیرش این پست شد. انتظار می رود اسنو که در سیاست و ژورنالیسم تجربه فراوان دارد، بتواند رابطه پرتنش کاخ سفید و مطبوعات را بهبود بخشد. او در سال های اخیر با برنامه ای به نام «تونی اسنو نمایش می دهد» از رادیو فاکس نیوز با مقامات ارشد کاخ سفید همچون «دیک چنی» معاون رئیس جمهور آمریکا گفت وگو می کرد. پس از اعلام این خبر فاکس نیوز مجموعه ای از مصاحبه های او با مقامات ارشد دولت های خارجی مانند «بنیامین نتانیاهو» نخست وزیر اسبق اسرائیل و ژنرال «پرویز مشرف» رئیس جمهور پاکستان را پخش کرد. اسنو درباره جورج بوش نوشته ها و گفته های زیادی دارد که همه آنها لزوماً در تایید او نیست. اسنو چندی پیش نوشت بوش و جمهوری خواهان کنگره کنترل شان را روی بودجه فدرال از دست داده اند و نمی توانند از وسوسه دست درازی به خزانه دولت در امان بمانند. با این وجود او در گفت وگو با آسوشیتدپرس گفت: «اینها جزء سوابق من است. من نوشته های انتقادی هم دارم. یک ستون نویس کارش این است که از بعضی چیزها انتقاد کند و از بعضی چیزهای دیگر تعریف کند.»

کاخ سفید هم به طور غیررسمی تلاش کرد که از وجه انتقادی اسنو بیشترین سود را ببرد و آن را نشانه ظرفیت مقامات برای شنیدن صداهای مخالف عنوان کند. مجله تایم نیز گزارش داد جورج بوش با اسنو صحبت کرده و به او اطمینان داده است در کاخ سفید دفتری در اختیار او خواهند گذاشت و به تمام منابع مورد نیاز دسترسی خواهد داشت. «اسکات مک کللان» که سه سال سخنگوی کاخ سفید بود هفته گذشته استعفای خود را در راستای خانه تکانی کاخ سفید در رده های بالای پرسنلی اعلام کرد که بلافاصله توسط رئیس جمهور پذیرفته شد. به تعبیر برخی رسانه ها او در زمان فعالیت خود سپر بلای کاخ سفید بود و در یکی از جنجالی ترین دولت های آمریکا وظیفه ارتباط با مطبوعات و رسانه ها را به عهده داشت. اصلاح ساختار کاخ سفید پروژه ای است که با انتصاب «جاش بولتون» به عنوان رئیس ستاد کارکنان کاخ سفید کلید خورده و قرار است ادامه پیدا کند.

بمباران مواضع ببرهای تامیل در سریلانکا

گروه بین الملل: پس از حمله انتحاری یک زن در مقابل خودروی حامل فرمانده ارتش سریلانکا که به کشته شدن هشت تن و زخمی شدن فرمانده و ۲۶ تن دیگر انجامید، جنگنده های دولتی بلافاصله مناطق تحت کنترل جنبش شورشیان ببرهای تامیل را بمباران کردند. به گزارش آسوشیتدپرس، با این حمله دور جدیدی از خشونت که تهدیدی علیه صلح موقت چهارساله سریلانکا محسوب می شود، از سر گرفته شد. ژنرال براساد ساماراسینگهه سخنگوی ارتش سریلانکا گفت: یگان های دریایی ما هدف این حمله تروریستی قرار گرفتند و ما نیز این حمله را تلافی کردیم. حملات هوایی در منطقه ترینکومالی محل استقرار قایق های جنبش آزادیبخش ببرهای تامیل انجام شده است. پایگاه اینترنتی حامی شورشیان نیروهای تامیل اعلام کرد: دست کم ۱۲ غیرنظامی در حملات هوایی ارتش کشته شده اند و اموال مردمی خسارت های شدیدی دیده است. سخنگوی ارتش گفت که این اقدام ارتش دفاع از خود بوده و جنگنده های ارتش فقط پایگاه های شورشیان را هدف قرار داده اند. ببرهای تامیل گفته اند که این بمباران نقض توافق آتش بس است. آنها حضور ناظران آتش بس را خواستار شدند. در پی خشونت هایی که به کشته شدن دست کم ۸۹ تن از جمله ۴۳ سرباز و پلیس انجامیده است، تنش ها در سریلانکا روزبه روز در حال افزایش است. ناظران بین المللی پس از این حمله انتحاری هشدار دادند: این حمله ضربه دیگری به توافقنامه آتش بس و روند صلح است. آمریکا نیز با محکوم کردن این انفجار اعلام کرد در حال طرح ریزی یک برنامه اعمال فشار علیه شورشیان ببرهای تامیل است. تاکنون هیچ گروهی مسئولیت حمله علیه ژنرال ساراس فونسکا فرمانده ارتش سریلانکا را برعهده نگرفته، اما شورشیان تامیل سابقه چنین حملات انتحاری را دارند. ماهیندا راجاپاکسه رئیس جمهور سریلانکا، طی یک سخنرانی تلویزیونی موضع مبارزه جویانه ای را علیه عاملان این حمله اتخاذ کرد. وی تصریح کرد: من مرعوب هیچ یک از انواع فعالیت های تروریستی نمی شوم. همچنین دولت من تسلیم هیچ چالشی نمی شود. گفته می شود، بمبگذار انتحاری با تظاهر به بارداری و ارائه هویت جعلی وارد مجموعه نظامی شده است. مقامات نظامی گفتند که وی به ماموران امنیتی گفته قصد دارد برای آزمایشات پزشکی به بیمارستان پادگان برود. یک مقام بلندپایه که نخواست نامش فاش شود، گفت: دستور حملات هوایی به بندر ترینکومالی در پی کشف اقدام شورشیان در تصرف این بندر داده شده است. ترینکومالی یکی از پایگاه های دریایی اصلی سریلانکا است.

آگهی مناقصه

سازمان دانش آموزی شهرستانهای استان تهران در نظر دارد انجام امور خدماتی اردوگاهها و کانون دانش آموزی خود را از طریق مناقصه عمومی واگذار نماید. لذا کلیه موسسات و شرکتهای واجد صلاحیت می توانند با ارائه معرفی نامه معتبر جهت دریافت اسناد و شرایط مناقصه حداکثر به مدت ۱۰ روز (به استثنای ایام تعطیل) از تاریخ درج آگهی نوبت دوم در روزنامه به اداره تدارکات سازمان واقع در کرج- رجایی شهر- بلوار شهید موذن- نبش خ شهرک محمودیه- کانون شهید فهمیده- سازمان دانش آموزی شهرستانهای استان تهران مراجعه و سپس پاکت پیشنهاد قیمت و پاکت مدارک خود را پس از ثبت در دبیرخانه سازمان تحویل اداره تدارکات نمایند. لازم به ذکر است جزئیات مربوط به میزان سپرده، زمان و محل افتتاح پاکتها و سایر مدارک در اسناد مناقصه درج شده است.

هزینه آگهی(هردو نوبت) بعهده برنده مناقصه است.

تلفن: ۴۴۴۰۶۶۶-۴۴۶۰۳۲۹-۰۲۱

یادداشت

استانداردهای گروه ۸ و ناهمخوانی روسیه

آندری ایلاریونوف*
ترجمه: علی عبدالمحمدی

معیارهای عضویت در گروه۸ (گروه۷ کشور صنعتی جهان به علاوه روسیه) کاملاً معلوم هستند: برقراری یک نظام دموکراتیک، برخورداری از یک اقتصاد بزرگ، بهره مندی از سطح بالای توسعه اقتصادی و نظام اداری، برخورداری از یک واحد پول تبدیل پذیر، عضویت در سازمان تجارت جهانی (WTO)، سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) و آژانس بین المللی انرژی (IEA)؛ و بالاخره پایبندی به اهداف و اصول همکاری بین المللی. حال اگر کشوری فقط حائز برخی از این معیارها باشد عضویت آن در گروه۸ بی معنی است. مثلاً چین و هند هر یک به تنهایی از مجموع اعضای گروه۸ بیشتر جمعیت دارند، اما هیچ یک عضو این گروه نیستند. یا تولید ناخالص داخلی چین از رقم مربوط به همه اعضای گروه۸ جز ایالات متحده آمریکا بیشتر است، اما این نیز توجیه مناسبی برای عضویت پکن در این تشکیلات نیست. یا عربستان سعودی بزرگترین تولیدکننده نفت در بازارهای جهانی است، اما نام این کشور نیز در فهرست اعضای گروه۸ نیست. هیچیک از این کشورها به دلیل حائز نبودن تمام شروط لازم در زمره اعضای این انحصاری ترین باشگاه جهان قرار نمی گیرند.

از طرفی روسیه امروز فقط یکی از معیارهای گروه۸ را حائز است: بزرگی اقتصاد. اگرچه اقتصاد روسیه در قیاس با اقتصاد چین، هند و برزیل که هیچیک عضو گروه۸ نیستند در جایگاه نازل تری قرار می گیرد، اما از اقتصاد کانادا که عضو این گروه نیز هست بزرگتر است. در مورد سایر معیارها: روبل (واحد پول روسیه) به آسانی برای انجام عملیات پولی و مبادلات تجاری قابل تبدیل نیست؛ روسیه عضو WTO، OECD یا IEA نیست؛ و بالاخره اینکه روسیه به لحاظ اقتصادی در زمره کشورهای پیشرفته قرار نمی گیرد.

■ شنا برخلاف جریان آب

از سال ۲۰۰۵، روسیه از گام برداشتن به سوی برقراری یک نظام سیاسی آزاد امتناع کرده است. طبق فهرست ارائه شده از سوی موسسه Freedom House، روسیه به لحاظ رعایت حقوق سیاسی شهروندان بین ۱۹۲ کشور در جایگاه ۱۶۸ قرار دارد. روسیه و کشورهای عضو گروه۷ (گروه۷ کشور صنعتی جهان شامل آمریکا، کانادا، بریتانیا، فرانسه، آلمان، ایتالیا و ژاپن) درباره تقریباً همه موضوعات اصلی در عرصه روابط بین الملل با یکدیگر اختلاف نظر دارند. روسیه با اتخاذ مواضع غیرمسالمت آمیز در قبال همسایگانش پیرامون موضوعاتی همچون صدور ویزا، واردات طیور، برق، گاز طبیعی، مشروبات الکلی و اکنون حتی آب معدنی عملاً خود را در نقطه مقابل اعضای گروه۷ قرار داده است. رسانه های خبری دولتی روسیه با راه اندازی یک جنگ عظیم تبلیغاتی تلاش می کنند تا دستاوردهای رویکرد دموکراتیک مردم را در «اوکراین، مولداوی، گرجستان و جمهوری های حوزه دریای بالتیک» ناچیز و بی اهمیت جلوه دهند.

■ یک پرسش اساسی

این واقعیت که روسیه حائز معیارهای عضویت نیست تردیدی در آن وجود ندارد. اما پرسش این است که آیا سایر اعضا لازم است در نشست آینده سران گروه۸ در سنت پترزبورگ شرکت کنند. ایده آلیست ها (آرمان گرایان) پیشنهاد تحریم این نشست را می دهند. پراگماتیست ها (عمل گرایان) معتقدند که تحریم این اجلاس، سیلی بسیار محکمی به صورت روسیه خواهد بود. آنها دستور کاری شامل پرداختن به موضوع «امنیت انرژی» و البته تلاش همه جانبه برای متقاعد کردن حکومت روسیه برای پذیرفتن ارزش های جهانی دموکراتیک را پیشنهاد می کنند. واضح است که پراگماتیست ها انتظار دارند نتایج قابل توجهی را لااقل در این دو حوزه شاهد باشند. زمامداران روسیه تاکنون نشان داده اند که منظورشان از امنیت انرژی چیست. آنها به جای آزادسازی و خصوصی سازی اموال عمومی در حوزه انرژی مشغول پیمودن مسیر عکس هستند. در داخل (ملی کردن شرکت های خصوصی، تقویت کنترل دولتی بر شبکه برق و سیستم خطوط لوله) و در خارج (تلاش برای استفاده از متدهای غیربازاری برای مدیریت منابع بین المللی انرژی) جزء سیاست های فعلی مراجع حکومتی روسیه قلمداد می شوند. در هر حال، رهبران روسیه حق خواهند داشت که از عمل کردن به نصایح همنشینان خود شانه خالی کنند؛ هر چه باشد، گروه۸ جایی برای تفویض سیاست ها و تثبیت اندیشه های یک یا چند کشور معدود نیست.

■ خیانت یا خدمت؟

رهبران کشورهای گروه۷ ممکن است به دلایل متعددی تصمیم بگیرند که به سنت پترزبورگ بروند. اما این دلایل هر چه باشند، نشست سران گروه ۸ به عنوان نمادی از «پشتیبانی رهبران کشورهای صنعتی جهان از رهبری فعلی روسیه» تلقی و تفسیر خواهد شد و بسیاری آن را مهر تاییدی بر نقض حقوق افراد، نقض حاکمیت قانون، منع آزادی بیان، اعمال تبعیض علیه سازمان های غیردولتی، ملی کردن شرکت های خصوصی، و استفاده از منابع انرژی به عنوان یک سلاح و ابزار تهاجمی در قبال همسایگانی که اخیراً به موازین دموکراسی اقبال نشان داده اند در روسیه توسط جوامع پیشرفته غربی خواهند دانست. با آمدن به سنت پترزبورگ، رهبران گروه۷ چیزی را که زمامداران روسیه هرگز از تکرارش خسته نمی شوند تایید خواهند کرد: اینکه هیچ تفاوت بنیادینی بین آنها و رهبران جوامع غربی وجود ندارد، رهبرانی که فقط ادای احترام به حقوق افراد و نیروهای بازار را درمی آورند و از حرف زدن درباره آزادی و دموکراسی فراتر نمی روند. نشست سران گروه ۸ شاید در بدبینانه ترین حالت تاثیری بر سرنوشت روسیه نداشته باشد. اما یقیناً نتایج آن بی اهمیت نخواهد بود. به همین دلیل است که روس هایی که کاملاً به سرنوشت کشورشان علاقه مندند طرفدار عضویت روسیه در گروه۸ هستند تا بلکه از این رهگذر بتوانند سرنوشت کشورشان را به گونه آبرومندتری رقم بزنند. تحقق «روسیه آزاد، دموکراتیک، صلح جو و نیک فرجام» نهایت آرزوی آنها است.

* مشاور اقتصادی پیشین «ولادیمیر پوتین» رئیس جمهور روسیه.

منبع: International Herald Tribune